EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

PRELIMINÄR VERSION
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet *majoritet av de avgivna rösterna*
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***	Samtyckesförfarandet *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget*
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna*
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten* *majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten*
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen) *majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet*

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil.*** *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursiveringen används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION 5

MOTIVERING 15

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ (14811/2004)[1],

– med beaktande av artiklarna 30.1 c och 34.2 c i EU-fördraget,

– med beaktande av artikel 39.1 i EU-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0221/2004),

– med beaktande av artiklarna 93 och 51 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-.../2005).

1. Europaparlamentet godkänner Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ såsom ändrat av parlamentet.

2. Rådet uppmanas att ändra texten i överensstämmelse härmed.

3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen och Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands regeringar parlamentets ståndpunkt.

[1] Ännu ej offentliggjort i EUT.

Förslag till Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirlands initiativ	Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Skäl 1

(1) Som lagligt betalningsmedel i tolv medlemsstater har euron ***i allt högre grad*** blivit en världsomspännande valuta och därigenom ett högt prioriterat mål för internationella ***förfalskare***.	(1) Som lagligt betalningsmedel i tolv medlemsstater har euron blivit en världsomspännande valuta ***av största betydelse*** och därigenom ***är förfalskning av euron*** ett högt prioriterat mål för ***nationella och*** internationella ***kriminella organisationer som verkar både i och utanför Europeiska unionen***.

Motivering

Syftet är att göra texten klarare och tydligare.

Ändringsförslag 2
Skäl 2

(2) Euron har också blivit föremål för penningförfalskare i tredjeländer.	***utgår***

Motivering

Detta skäl bör utgå eftersom dess innehåll återges i skäl 1, både i dess ursprungliga lydelse och i dess lydelse enligt ändringsförslaget.

Ändringsförslag 3
Skäl 3a (nytt)

	(3a) Medlemsstaterna kan inte var och en för sig garantera ett fullgott skydd av euron, eftersom eurosedlar och euromynt cirkulerar även utanför de medlemsstater som ingår i den monetära unionen.

Motivering

Euron, som är det lagliga betalningsmedlet i tolv av EU:s medlemsstater, kan naturligtvis inte skyddas om var och en av dessa stater själv skall svara för skyddet.

Ändringsförslag 4
Skäl 3b (nytt)

(3b) Det är även nödvändigt att öka samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och Europol, så att systemet för att skydda euron utanför Europeiska unionen kan förstärkas.

Motivering

För att euron skall kunna skyddas mot förfalskning utanför Europeiska unionen krävs ett nära samarbete mellan samtliga medlemsstater och Europol.

Ändringsförslag 5
Skäl 4

(4) Den konvention för bekämpande av penningförfalskning som man enades om i Genève den 20 april 1929 (nedan kallad ”Genèvekonventionen”) bör tillämpas effektivare ***inom ramen för den europeiska integreringen***.	(4) Den ***internationella*** konvention ***jämte protokoll*** för bekämpande av penningförfalskning som man enades om i Genève den 20 april 1929 (nedan kallad ”Genèvekonventionen”) bör tillämpas effektivare ***i syfte att säkerställa ett övergripande, effektivt och homogent skydd av euron***.

Motivering

Konventionen måste anges korrekt, vilket innebär att det måste framgå att den är internationell. På motsvarande sätt måste protokollet till konventionen nämnas, eftersom det ingår som en del av konventionen.

Dessutom måste de bestämmelser som krävs för att skydda euron mot all olaglig verksamhet som kan skada valutan tillämpas i alla lägen, oavsett hur långt den europeiska integrationen har nått.

Ändringsförslag 6
Skäl 5

(5) Tredjeland behöver en central kontaktpunkt för information om falska euro och alla uppgifter om falska euro bör samlas hos Europol för att analyseras.	(5) Tredjeland behöver en central kontaktpunkt för information om falska euro och alla uppgifter om falska euro bör samlas hos Europol för att analyseras ***parallellt och i nära samarbete med de nationella centralbyråerna i Europeiska unionens medlemsstater***.

Motivering

Tredjeland måste ha en central kontaktpunkt. Men de behörigheter och formella kanaler för överföring av information som inrättats i Europolkonventionen och efterföljande protokoll kan, som de ser ut idag, inte garantera ett faktiskt och effektivt skydd av euron.

I det protokoll som antogs i november 2003 fastställs att direkt kontakt får förekomma mellan behöriga myndigheter och Europol, och att Europol skall agera som EU:s kontaktpunkt i de förbindelser som EU upprätthåller med tredjeländer och utomstående organ för att bekämpa förfalskning av euron. Fram till dess att detta protokoll träder i kraft kan Europol inte upprätta någon direkt kontakt med medlemsstaterna, utan sådan kontakt får endast tas genom respektive medlemsstats centralbyrå. Denna typ av ”reläsystem” för att översända information kommer att fördröja genomförandet av de formella kanaler som avser att motverka förfalskning av euron och förhindra dem från att sättas i omlopp. Se även motiveringen till ändringsförslaget avseende skäl 7.

Ändringsförslag 7
Skäl 6

(6) Med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning anser rådet att det vore lämpligt att alla medlemsstater blir avtalsslutande parter i Genèvekonventionen och inrättar centralbyråer i enlighet med artikel 12 i Genèvekonventionen.	(6) ***Med beaktande av rambeslut av dem 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder[1] och*** med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning anser rådet att det vore lämpligt att alla medlemsstater blir avtalsslutande parter i Genèvekonventionen och inrättar centralbyråer i enlighet med artikel 12 i Genèvekonventionen.

[1] EGT L 140, 14.6.2000, s. 1.

Motivering

Att de medlemsstater som ännu inte har anslutit sig till Genèvekonventionen från 1929 är skyldiga att göra det fastslogs redan i artikel 2 i rambeslutet av den 29 maj 2000, som har trätt i kraft i samtliga 25 medlemsstater. Malta och Slovenien är för övrigt de enda medlemsstater som ännu inte har ratificerat Genèvekonventionen.

Ändringsförslag 8
Skäl 7

(7) Rådet anser det lämpligt att utse Europol till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med artikel 12 i Genèvekonventionen.	(7) Rådet anser det lämpligt att utse Europol till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron***, vilket är en uppgift som den bör utföra i nära samarbete med de nationella centralbyråerna i medlemsstaterna,*** i enlighet med artikel 12 i Genèvekonventionen.

Motivering

Ett annat allvarligt problem hänger samman med det faktum att Europol kan översända upplysningar som innehåller personuppgifter endast till de tredjeländer eller utomstående organ som den tidigare har ingått ett avtal med i detta syfte (se rådets akt av den 12 mars 1999 om antagande av regler om överföring av personuppgifter från Europol till tredje land och utomstående organ (EGT C 88, 30.3.1999, s. 1) och rådets akt av den 28 februari 2002 om ändring av rådets akt av den 12 mars 1999). Denna begränsning skulle i hög grad utgöra ett hinder för det arbete med att samla in och utbyta upplysningar som Europol - i egenskap av EU:s centralbyrå - förväntas utföra.

Så länge som Europol förväntas arbeta inom de begränsningar som den för närvarande omfattas av måste dess uppgift, nämligen att i egenskap av EU:s centralbyrå bekämpa förfalskning av euron, utföras i nära samarbete med medlemsstaternas centralbyråer. Endast på det sättet kan förslagets slutliga mål - ett effektivt skydd av den gemensamma valutan - uppnås. Se motiveringen till ändringsförslag 6 avseende skäl 5.

Ändringsförslag 9
Artikel 1, punkt 1

1. För ***de*** medlemsstater ***som är avtalsslutande parter i Genèvekonventionen, nämligen Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Portugal, Spanien, Sverige, Tjeckien,***	1. För ***samtliga*** medlemsstater skall Europol i enlighet med bifogade förklaring (nedan kallad ”förklaringen”) tjänstgöra som ***Europeiska unionens*** centralbyrå för ***skydd*** av euron i enlighet med artikel 12 första meningen i Genèvekonventionen***, parallellt med och i nära samarbete med***

Tyskland, Ungern och Österrike, skall Europol i enlighet med bifogade förklaring (nedan kallad ”förklaringen”) tjänstgöra som centralbyrå för ***bekämpande av förfalskning*** av euron i enlighet med artikel 12 första meningen i Genèvekonventionen. När det gäller förfalskning av alla andra valutor och för de centralbyråuppgifter som inte har delegerats till Europol enligt förklaringen skall de nationella centralbyråernas nuvarande befogenheter förbli i kraft.

de nationella centralbyråerna i medlemsstaterna. När det gäller förfalskning av alla andra valutor och för de centralbyråuppgifter som ***har delegerats liksom för dem som*** inte har delegerats till Europol enligt förklaringen skall de nationella centralbyråernas nuvarande befogenheter förbli i kraft.

Motivering

Kravet på att utse en central myndighet i enlighet med Genèvekonventionen är bindande för samtliga medlemsstater förutom Malta och Slovenien, som dock är bundna till gemenskapens regelverk, som fastslår skyldigheten att ansluta sig till ovan nämnda konvention (se ändringsförslag 7 avseende skäl 6). Men redan innan dessa länder ratificerar konventionen kan man konstatera att Europol i egenskap av centralbyrå kommer att agera som hela Europeiska unionens centralbyrå för att bekämpa förfalskning av euron (under beaktande av de undantag som nämns i motiveringarna till ändringsförslag 6 avseende skäl 5 och ändringsförslag 8 avseende skäl 7).

Ändringsförslag 10
Artikel 1, punkt 2

2. De medlemsstater som ännu inte är avtalsslutande parter i Genèvekonventionen, nämligen Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Slovakien och Slovenien, skall ansluta sig till denna. När de ansluter sig till Genèvekonventionen skall de i enlighet med förklaringen utse Europol till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med artikel 12 första meningen i Genèvekonventionen.

utgår

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 9 avseende artikel 1.1.

Ändringsförslag 11
Artikel 2, punkt 1

1. ***Regeringarna i de medlemsstater som är avtalsslutande parter i Genèvekonventionen*** skall avge förklaringen och ge företrädaren för Förbundsrepubliken Tyskland i uppdrag att vidarebefordra dem till Förenta nationernas generalsekreterare.	1. ***Medlemsstaternas regeringar*** skall avge förklaringen och ge företrädaren för Förbundsrepubliken Tyskland i uppdrag att vidarebefordra dem till Förenta nationernas generalsekreterare.

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 9 avseende artikel 1.1.

Ändringsförslag 12
Artikel 2, punkt 2

2. Regeringarna i de medlemsstater som ännu inte är avtalsslutande parter i Genèvekonventionen skall vid eventuell anslutning skyndsamt avge förklaringen och ge företrädaren för Förbundsrepubliken Tyskland i uppdrag att vidarebefordra dem till Förenta nationernas generalsekreterare.	***utgår***

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslag 9 avseende artikel 1.1.

Ändringsförslag 13
Bilaga, inledningen

..., en medlemsstat i Europeiska unionen, har gett Europeiska polisbyrån (nedan kallad ”Europol”) i uppdrag att ***bekämpa förfalskning av euron***.	..., en medlemsstat i Europeiska unionen, har gett Europeiska polisbyrån (nedan kallad ”Europol”) i uppdrag att ***tjänstgöra som Europeiska unionens centralbyrå för att bekämpa förfalskning av euron i enlighet med Genèvekonventionen, vilket den bör göra parallellt med och i nära samarbete med de nationella centralbyråerna i medlemsstaterna***.

Motivering

Se motiveringarna till ändringsförslag 6 avseende skäl 5 och ändringsförslag 8 avseende skäl 7.

Ändringsförslag 14
Bilaga, punkt 1.1

1.1 Europol skall ***centralisera och behandla*** i enlighet med Europolkonventionen all information som kan underlätta utredning, förebyggande och bekämpande av förfalskning av euron ***och skall utan dröjsmål vidarebefordra denna information till de nationella centralbyråerna i EU:s medlemsstater***.	1.1 Europol skall i enlighet med Europolkonventionen ***och i nära samarbete med centralbyråerna i medlemsstaterna centralisera och behandla*** all information som kan underlätta utredning, förebyggande och bekämpande av förfalskning av euron.

Motivering

I analogi med vad som tidigare sagts i detta betänkande måste Europol tjänstgöra som centralbyrå tillsammans med medlemsstaternas centralbyråer i huvudsak på grund av de omfattande begränsningar som Europols nuvarande rättsliga ramar för närvarande innebär. Europol kan varken vidarebefordra upplysningar direkt till medlemsstaterna (utan enbart via respektive medlemsstats nationella kontaktpunkt, vilket hindrar och försenar tillhandahållandet av upplysningar) eller vidarebefordra personuppgifter till tredjeländer eller utomstående organ om det inte först har ingåtts ett avtal med dessa i detta syfte, i enlighet med vad som föreskrivs i rådets akt av den 12 mars 1999 (EGT C 88, 30.3.1999, s. 1).

Det är möjligt att dessa problem kommer att lösas i framtiden, men som läget är nu utgör de ett ohjälpligt hinder om man vill säkerställa ett fullgott skydd av euron mot förfalskning. Därför måste informationen behandlas samtidigt både vid Europol och i den medlemsstat som kan beröras direkt och som kan bli den som måste genomföra den operativa verksamhet som kan krävas från fall till fall.

Ändringsförslag 15
Bilaga, punkt 1.5, inledningen

1.5 Om Europol finner det lämpligt skall Europol, utom i fall som är av enbart lokalt intresse, underrätta centralbyråerna i tredjeland om följande:	1.5 Om Europol finner det lämpligt skall Europol, utom i fall som är av enbart lokalt intresse, underrätta centralbyråerna i tredjeland om följande***, under beaktande av de undantag som anges i rådets akt av den 12 mars 1999 om antagande av regler om överföring av personuppgifter från***

***Europol till tredje land och utomstående organ*[1]:**

---

[1] EGT C 88, 30.3.1999, s. 1.

Motivering

I analogi med vad som sagts tidigare i betänkandet innehåller rådets akt som nämns i ändringsförslaget regler om överförandet av personuppgifter från Europol till ett tredjeland eller ett utomstående internationellt organ inom ramen för ett avtal som ingåtts mellan parterna. Därför måste detta undantag tas i beaktande vid översändandet av information. Om det inte finns något avtal måste översändandet ske via de nationella centralbyråerna.

Ändringsförslag 16
Bilaga, punkt 1.7

1.7 Om Europol inte kan utföra de uppgifter som anges i punkterna 1.1–1.6 i enlighet med Europolkonventionen, skall de nationella centralbyråernas befogenheter förbli i kraft.	***utgår***

Motivering

Se motiveringarna till ändringsförslag 6 avseende skäl 5, ändringsförslag 8 avseende skäl 7 och ändringsförslag 14 avseende punkt 1.1 i bilagan.

I analogi med de framlagda ändringsförslagen antas att Europol, som den ser ut idag, inte kan utföra de uppgifter som den har tilldelats.

Ändringsförslag 17
Bilaga, punkt 1a (ny)

1a. De befogenheter som Europol får för att skydda euron mot förfalskning inom ramen för Genèvekonventionen skall utövas parallellt och i nära samarbete med de nationella centralbyråerna i Europeiska unionens medlemsstater.

Motivering

Se motiveringarna till ändringsförslag 6 avseende skäl 5, ändringsförslag 8 avseende skäl 7 och ändringsförslag 14 avseende punkt 1.1 i bilagan.

Ändringsförslag 18
Bilaga, punkt 2

2. När det gäller förfalskningar av alla andra valutor ***och för andra centralbyråuppgifter som inte delegerats till Europol enligt punkt 1,*** skall de nationella centralbyråernas befogenheter förbli i kraft.	2. När det gäller ***skyddsåtgärder mot*** förfalskningar av alla andra valutor skall de nationella centralbyråernas befogenheter förbli i kraft.

Motivering

Ändringsförslaget görs i analogi med de föregående förslagen.

MOTIVERING

Inledning

Redan innan euron kom i omlopp den 1 januari 2002 vidtog EU omfattande skyddsåtgärder för den. Syftet var att förhindra att de höga förfalskningsnivåer som man konstaterat bland de nationella valutorna även skulle drabba den gemensamma valutan. En sak är säker: medlemsstaterna kan inte ensamma bekämpa detta fenomen. Den organiserade brottsligheten kring penningförfalskningen är i dag mycket sofistikerad och drar nytta av såväl frånvaron av inre gränser inom EU som bristen på tekniska och operativa resurser i vissa medlemsstater (vi får inte glömma att det finns höga nivåer av penningförfalskning i de EU-stater som ännu inte ingår i euroområdet). EU har därför framför allt riktat in sig på åtgärder för skydd av euron genom en lämplig rättslig ram för att kriminalisera förfalskning av euron, inrätta organ för centralisering av information och fastställa åtgärder som underlättar samarbete mellan de olika parter som deltar i kampen mot penningförfalskning.

Trots detta är problemet fortfarande stort. Enligt uppgifter från Europeiska centralbankens *system för övervakning av penningförfalskningar* – ett system för lagring av uppgifter om euroförfalskning vilket innehåller teknisk, statistisk och geografisk information och som centralbankerna och de behöriga myndigheterna har tillträde till – togs eurosedlar till ett värde av **44 801 510 euro** ur omlopp under 2004. Alla uppgifter är dock inte negativa; det har visat sig att åtgärderna mot penningförfalskning faktiskt bär frukt: mellan 2003 och 2004 ökade det totala antalet insatser där falska eurosedlar och euromynt beslagtogs med 20 procent och antalet förfalskningar av 50-eurosedlar och 100-eurosedlar minskade med 5 procent respektive 38 procent. Trots dessa positiva uppgifter förekommer emellertid omfattande förfalskningar av euron.

Presentation av förslaget

Förslaget är ett initiativ från Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Det syftar till att utse Europol till EU:s centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med artiklarna 12 och framåt i den internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning som undertecknades i Genève 1929. Enligt denna internationella konvention skall de avtalsslutande parterna utse en byrå som i respektive land skall centralisera all information som kan underlätta undersökningar, förebyggande insatser och förhindrande av penningförfalskning. I syfte att göra EU:s insatser på detta område mer enhetliga och synliga har medlemsstaterna beslutat att utse Europol till EU:s centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron. De nationella centralbyråerna kommer att behålla sina behörigheter vad gäller övriga valutor.

Kommentar till ändringsförslagen

Den gällande rättsliga ramen där Europols uppgifter fastställs (Europolkonventionen och dess

ändringsprotokoll) har varit avgörande för inriktningen på ändringsförslagen till förslaget till rådets beslut. Det är, enligt min åsikt, ett ambitiöst men föga realistiskt förslag, eftersom det inte beaktar de begränsningar som Europol skulle ha att tampas med vid genomförandet av sina nya uppgifter.

För det första skulle de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som har uppgifter om förfalskning av euron (t.ex. uppgifter om tryckerier som tillverkar falska eurosedlar eller om spridningen av dessa sedlar inom unionen) inte översända denna information direkt till Europol eftersom informationsutbytet mellan Europol och medlemsstaterna skulle ske via de nationella sambandsenheterna. Denna situation – i kombination med penningförfalskningens särdrag – gör ett informationsutbyte som inte är direkt meningslöst eftersom det skulle begränsa informationsflödet och eventuellt utsätta euron för än större risker. Det är just det som föredraganden lyfter fram och försöker förhindra genom detta förslag till betänkande.

För det andra är Europols möjligheter att upprätta direktkontakt med tredje länder eller andra internationella organ starkt begränsade. I artikel 2 i rådets akt från 1999 specificeras det faktiskt att informationsutbytet mellan Europol och en tredje stat eller ett tredje organ skall ske inom ramen för en överenskommelse mellan bägge parter i de fall det rör sig om information som innehåller personuppgifter. I de fall det inte finns någon sådan överenskommelse får informationen alltså inte översändas.

Dessa två aspekter utgör allvarliga och avgörande hinder för att Europol på ett effektivt och tillfredsställande sätt skall kunna fungera som EU:s centralbyrå för bekämpandet av förfalskning av euron. Föredraganden anser därför att man bör låta de befintliga nationella centralbyråerna få behålla sin behörighet vad gäller skyddet av euron i syfte att se till att förslagets slutgiltiga mål, det vill säga ett tillfredsställande skydd av euron mot förfalskning, skall kunna uppnås. Detta i kombination med inrättandet av en mekanism för nära samarbete och informationsutbyte mellan dessa byråer och Europol kommer att göra att samtliga organ och myndigheter som är involverade i skyddet av den gemensamma valutan förfogar över mer effektiva verktyg i kampen mot förfalskningar.

Slutsatser

Europol regleras av en konvention från 1995 som har ändrats flera gånger sedan den trädde i kraft. Ändringarna har framför allt syftat till att öka Europols behörighet. Inget har emellertid gjorts för att ändra den rättsliga ramen för Europol, trots att Europaparlamentet begärt det vid upprepade tillfällen[1]. Europaparlamentet har poängterat att följande begränsningar måste åtgärdas för att Europol skall kunna blir ett effektivt verktyg i kampen mot den organiserade brottsligheten inom EU:

- Europol omfattas fortfarande av ett enkelt mellanstatligt samarbete, trots sina allt fler uppgifter.

[1] Se Europaparlamentets rekommendation av den 30 maj 2002 om Europols framtida utveckling och fullständiga integration i Europeiska unionens institutionella system (EUT C 187 E, 7.8.2003, s. 144) och Europaparlamentets rekommendation av den 10 april 2003 om Europols framtida utveckling (EUT C 64 E, 12.3.2004, s. 588).

- Alla beslut om Europol fattas fortfarande med enhällighet i rådet.
- Europaparlamentet kan inte utöva någon verklig demokratisk kontroll av Europol.
- Det gällande förfarandet för att göra ändringar i konventionen är onödigt utdraget och tungrott och innebär att en ändring skall ratificeras av samtliga medlemsstater. Å andra sidan skulle det vara svårt att uppnå den politiska enighet som skulle krävas för att ersätta konventionen med ett rådsbeslut. Båda alternativen är således helt olämpliga.

Europaparlamentet har av ovannämnda skäl begärt att Europol stegvis skall omvandlas till ett verkligt **gemenskapsorgan** som har en egen budget och står under Europaparlamentets och EG-domstolens demokratiska kontroll.

Det faktum att den rättsliga ramen för Europol inte justerats återspeglas i det förslag som detta betänkande avser: Europol saknar tillräckliga rättsliga, operativa och budgetära medel för att kunna bekämpa förfalskningar av euron på ett effektivt sätt.

1. För det första är den rättsliga ramen för Europol som föredraganden redan visat det främsta hindret för den europeiska polisbyrån.
2. För det andra har Europol inte några som helst operativa uppgifter, vilka (särskilt inom området penningförfalskning) skulle kunna leda till avgörande faktiska resultat.
3. För det tredje har Europol inte någon egen budget för att vidta operativa stödåtgärder i medlemsstaterna inom och utanför euroområdet där man genomför insatser eller undersökningar för att bekämpa förfalskning av euron.

Utnämnandet av Europol till medlemsstaternas centralbyrå för bekämpandet av förfalskning av euron måste åtföljas av en rättslig och budgetmässig grund. Bara på detta sätt kan EU få ett lämpligt och effektivt verktyg i kampen mot förfalskningar av den gemensamma valutan.